

รายงานการวิจัย เรื่องการสร้างชุดพัฒนาตนเอง เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน

ภาคร. เพ็งสวัสดิ์ *

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง และหาประสิทธิภาพชุดพัฒนาตนเอง เรื่องการวิจัย ในชั้นเรียน วิธีดำเนินการเป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development) ประกอบด้วย ขั้นตอนการศึกษาเพื่อหาสาระสำคัญของสมรรถภาพหลัก และสมรรถภาพอย่างของการวิจัยในชั้นเรียน โดย วิเคราะห์จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และนำสาระดังกล่าวมาสร้างเป็นชุดพัฒนาตนเอง 10 หน่วยการเรียน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การกำหนดเป้าหมายการวิจัยในชั้นเรียน การศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน นวัตกรรมทางการศึกษา การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนโครงร่างการวิจัยในชั้นเรียน การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน และการเผยแพร่ผลการวิจัย ประโยชน์ผลงานการวิจัยในชั้นเรียน โดยโครงสร้างของชุดพัฒนาตนเองแต่ละหน่วยการเรียน ประกอบด้วยชื่อหน่วยการเรียน หัวข้อเนื้อหา แนวคิด วัตถุประสงค์ เนื้อหา เอกสารอ้างอิง แบบประเมินผลตนเอง แบบทดสอบทายชุดพัฒนาตนเอง และชุดพัฒนาเพื่อซ้อมเสริม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการทดลองหาประสิทธิภาพชุดพัฒนาตนเอง 3 ครั้ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นครูประจำการจำนวน 2 คน, 4 คน และ 30 คน ตามลำดับ พบร่วมชุดพัฒนาตนเองมีประสิทธิภาพ 68.18/71, 77.92/81.50 และ 80.30/80.80 ตามลำดับ

2. ผลการทดสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า คะแนนหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเองสูงกว่าคะแนนก่อนการศึกษาชุดพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* รองคณบดีคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร จังหวัดสกลนคร

ภูมิหลัง

ครูเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญยิ่งต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน ดังนั้น ครูจึงต้องเป็นบุคคลที่ฝึกความรู้อย่างเสมอ วิธีการหนึ่งที่ใช้สำหรับการค้นคว้าหาความรู้อย่างมีระบบคือการวิจัย ทั้งนี้เนื่องจากการวิจัยเป็นกระบวนการเสาะแสวงหาความรู้จากปัญหาอย่างชัดเจน อย่างมีระบบ โดยมีการทดสอบสมมติฐานที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในเรื่องนั้น ๆ เพื่อนำไปใช้พยากรณ์ หรือสังเกตการเปลี่ยนแปลงเพื่อควบคุมสิ่งหนึ่งให้คงที่ ดังนั้นการวิจัยจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้ในการค้นคว้าหาความจริง เพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนการสอนของครูมักจะประสบปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน ซึ่งวิธีการในการแก้ไขปัญหานั้น ๆ ครูจะต้องใช้วิธีการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ทำโดยครูของครู เพื่อครู สำหรับครู เป็นการวิจัยที่ครูซึ่งต้องดึงปัญหาในการเรียนการสอนออกมานะ และครูซึ่งต้องแสวงหาข้อมูลเพื่อมาแก้ปัญหาดังกล่าวโดยกระบวนการที่เชื่อถือได้ ผลวิจัยคือคำตอบที่ครูจะเป็นผู้นำไปใช้แก้ปัญหาของตน (อุทุมพร จำรมาน. 2537:16) อันจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ดังนั้น ศาสตร์ประจักษ์มีความรู้ความสามารถในการวิจัยในชั้นเรียนแล้ว จะทำให้ครูสามารถที่จะใช้กระบวนการดังกล่าวในการค้นคว้าหาความรู้ต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นสารสนเทศในการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนของตนได้ และสอดคล้องกับสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของตน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างชุดพัฒนาตนเอง เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อที่จะพัฒนาครูประจำการ ให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนได้ อันจะส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ แก้ไขปัญหาการเรียนการสอนได้สอดคล้องสภาพความเป็นจริง ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสร้าง และหาประสิทธิภาพชุดพัฒนาตนเอง เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ประโยชน์ทางตรง

1.1 เพื่อให้ครูประจำการสามารถนำชุดพัฒนาตนเองไปใช้ เพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัย ในชั้นเรียน

1.2 เพื่อใช้ทักษะการวิจัยในชั้นเรียนจากชุดพัฒนาตนเอง เป็นแนวทางในการแสวงหาความรู้ซึ่งจะทำให้ได้สารสนเทศไว้ใช้ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

2. ประโยชน์ทางอ้อม

2.1 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

2.2 กระบวนการวิจัย และพัฒนาชุดพัฒนาตนเองในครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดพัฒนาตนเองในสาขาวิชาอื่น ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (research and development) มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้าง และ หาประสิทธิภาพชุดพัฒนาตนเอง เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถภาพหลักของการวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างชุดพัฒนาตนเอง

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างแบบทดสอบ เพื่อวัดสมรรถภาพด้านการวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การหาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองตามเกณฑ์ 80/80

ตอนที่ 2 การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนก่อน และหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเอง

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถภาพหลักของการวิจัยในชั้นเรียน

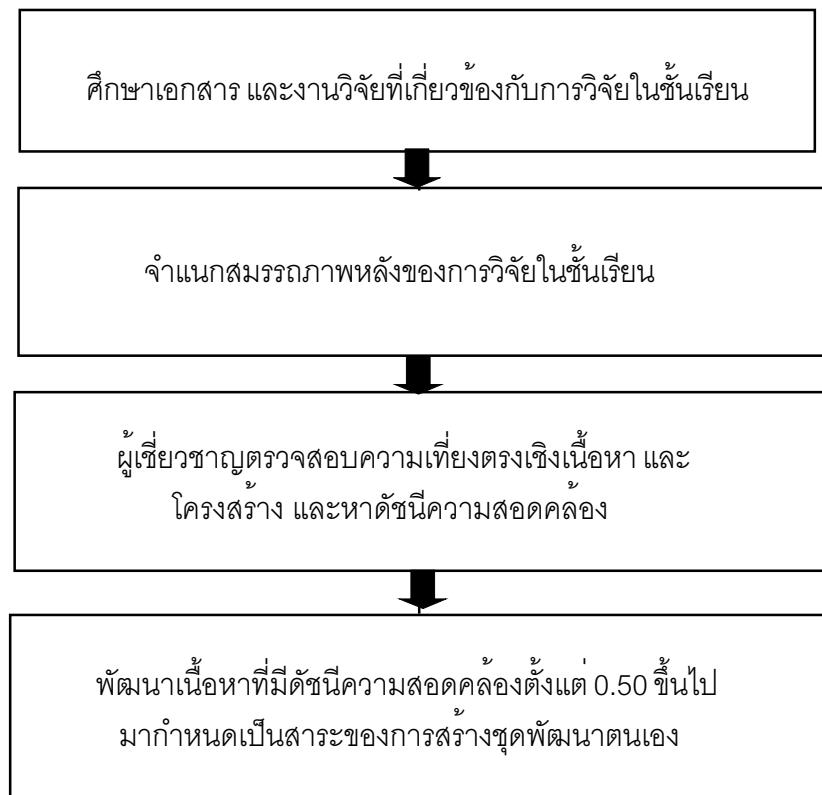
จุดมุ่งหมายของการวิจัยในขั้นตอนนี้ เพื่อกำหนดสมรรถภาพหลักด้านการวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาสมรรถภาพด้านการวิจัย ในชั้นเรียนจากตัววิจัย ได้แก่ วิธีการวิจัย (ไพบูลย์ วงศ์พันธุ์, 2531) เอกสารประกอบการสอนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย (สมทรง อัศวากุล, 2537) การวิจัยของครู (อุทุมพร จำรมาน, 2537) วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538) เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538) การวิจัยในชั้นเรียน (บุญมี พันธุ์ไทย, 2540) ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2540) ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (สุชาติ ประสิทธิ์รักษ์สินธุ์, 2540) การวิจัยในชั้นเรียน (ผ่องพรวน ตัวยมคงกุล, 2543) Research in Education (Best, 1977) Methodology of Educational Research (Koul, 1984) Foundations of Behavioral Research (Kerlinger, 1986) และ Research Methods in Education (Wiersma., 1986) เพื่อนำมากำหนดสมรรถภาพหลักด้านการวิจัยในชั้นเรียน

2. นำความรู้ที่ได้จากข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถามครอบคลุมสาระสมรรถภาพหลักด้านการวิจัยในชั้นเรียน จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในภาคผนวก ก) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและโครงสร้าง แล้วนำข้อมูลคำตอบของความคิดเห็นมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence : IOC)

3. นำสาระจากคำตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง

ตั้งแต่ ๐.๕๐ ขึ้นไป มากำหนดสาระเพื่อนำไปสร้างเป็นชุดพัฒนาตนเองในขั้นตอนการวิจัยที่ ๒ ต่อไป ขั้นตอนการวิจัยขั้นตอนที่ ๑ นี้สามารถแสดงได้ดังภาพประกอบที่ ๑

ภาพประกอบที่ ๑ ขั้นตอนการวิจัยที่ ๑ การศึกษาสมรรถภาพหลักของการวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ ๒ การสร้างชุดพัฒนาตนเอง

จุดมุ่งหมายของการวิจัยในขั้นตอนนี้เพื่อสร้างชุดพัฒนาตนเอง ซึ่งมีลักษณะดังนี้

๑. เป็นชุดการเรียนที่ยึดสมรรถภาพเป็นหลัก (Competency-based instruction)

๒. สร้างชุดพัฒนาตนเองตามแนวคิดในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนตามแบบโมดูล ที่เน้นหลัก

การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล และตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

๓. ใช้หลักการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนทราบผลการเรียนทันที

รายละเอียดในการสร้างชุดพัฒนาตนเอง มีดังนี้

๑. ศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร โดยเน้นศึกษาวิธีการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อการเรียนต่างๆ เช่น บทเรียนโมดูล ชุดการฝึกอบรม และชุดพัฒนาตนเอง ตามแนวทางของฮูสตันและคนอื่นๆ (Houston and others. 1972) เอสปีชและวิลเลียม

(Espich and Williams. 1976) บอร์ก (Borg, 1982) วิชัย วงศ์ไหญ์ (ม.ป.ป.) วิโรจน์ สารรัตนะ (2532) โควิน คลังแสง (2536) และพดุง พรมมูล (2537) จากนั้นจึงนำผลการศึกษาเป็นแนวทางในการสร้างชุดพัฒนาตนเอง

2. สร้างชุดพัฒนาตนเอง โดยนำผลการศึกษาในข้อที่ 1 และผลการศึกษาในขั้นตอนการวิจัยที่ 1 มาเป็นข้อมูลกำหนดโครงสร้างของชุดพัฒนาตนเอง ซึ่งมีวิธีการดังนี้

2.1 การกำหนดชื่อเรื่องของชุดพัฒนาตนเอง โดยอาศัยผลการศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี และการศึกษาเบื้องต้น มากำหนดชื่อเรื่อง คือ การวิจัยในชั้นเรียน

2.2 การกำหนดโครงสร้างของชุดพัฒนาตนเอง ในแต่ละหน่วย ประกอบด้วยชื่อหน่วย การเรียนหัวข้อเนื้อหา แนวคิด วัตถุประสงค์ เนื้อหา เอกสารอ้างอิง แบบประเมินผลตนเอง แบบทดสอบทายชุดพัฒนาตนเอง และชุดพัฒนาเพื่อช้อมเสริม

2.3 การกำหนดแนวคิด กำหนดจากการสรุปประเด็นสำคัญของเนื้อหา หรือข้อเท็จจริงต่างๆ ที่ยกับการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้เป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา การประเมินผลตนเองและแบบทดสอบทายชุดพัฒนาตนเอง ให้มีความถูกต้อง และสอดคล้องกัน

2.4 การกำหนดวัตถุประสงค์ กำหนดให้สอดคล้องกับแนวคิดในข้อ 2.3 เพื่อเป็นการบ่งชี้ว่า หลังจากที่ได้ศึกษาชุดพัฒนาตนเองในแต่ละชุดแล้ว ผู้ศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การเรียนรู้ในแต่ละเรื่องอย่างไร และระดับใด โดยอาศัยหลักการกำหนดวัตถุประสงค์ของเมเยอร์ (Meyer. 1984) คือ

2.4.1 กำหนดให้ผู้ศึกษาเป็นผู้กระทำ

2.4.2 มีพฤติกรรมที่คาดหวัง

2.4.3 มีสถานการณ์ที่เป็นเงื่อนไข

2.4.4 มีเกณฑ์บอกระดับความสามารถ

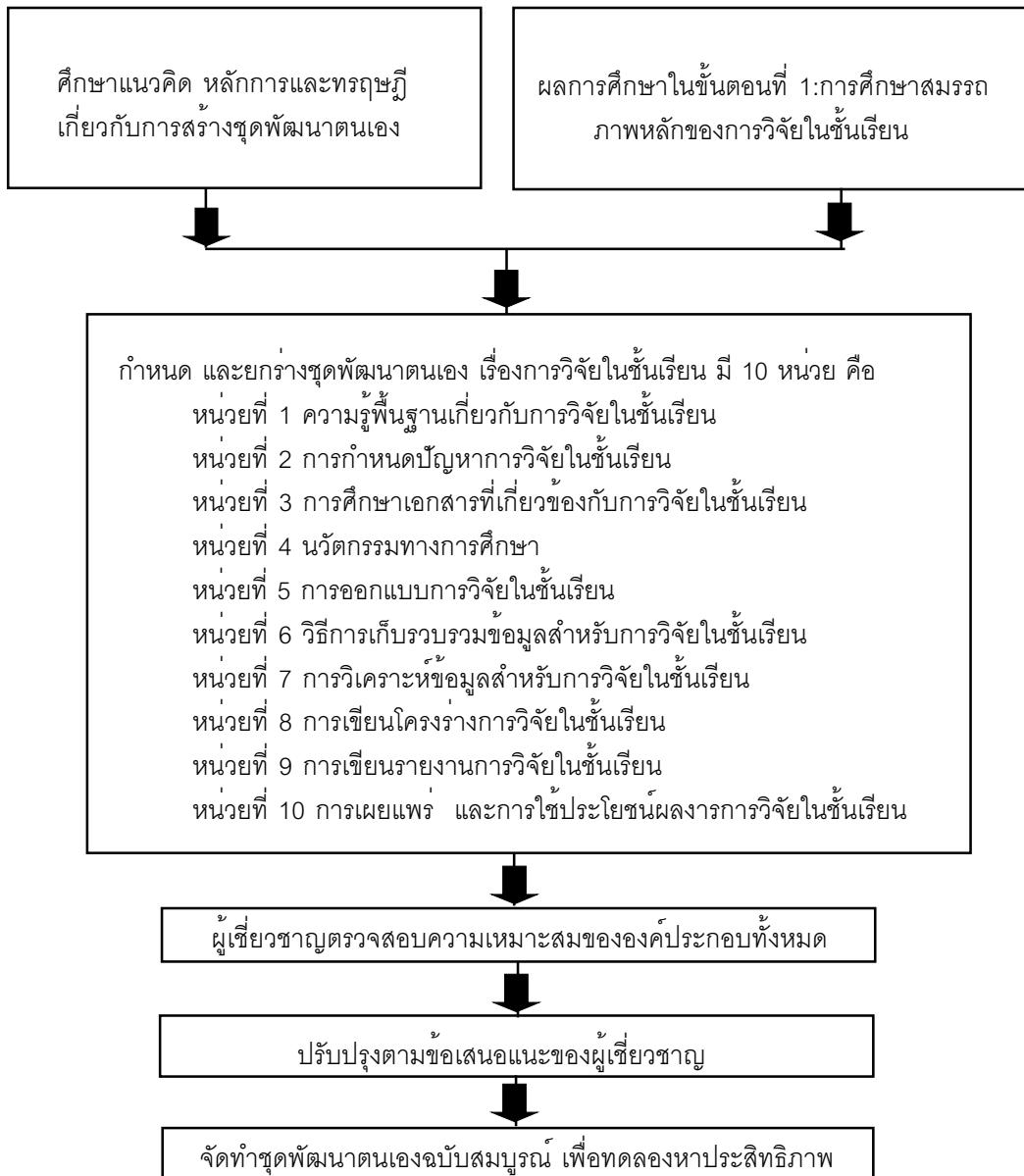
2.5 การกำหนดเนื้อหา กำหนดขั้นตอนแนวคิดและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้เพื่อใช้ เป็นส่วนสำคัญสำหรับให้ผู้ศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ภายหลังจากได้ศึกษาเนื้อหาของชุดพัฒนาตนเองแล้ว

2.6 การกำหนดแบบประเมินตนเอง และแบบทดสอบทายชุดพัฒนาตนเอง โดยให้สอดคล้องกับแนวคิด วัตถุประสงค์ และเนื้อหาที่กำหนดไว้ในตอนต้น โดยอาศัยหลักการต่างๆ ของเมเยอร์ (Meyer. 1984 : 34) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่าควรมีคำถามอย่างน้อย 1 คำถามต่อวัตถุประสงค์หนึ่ง ๆ ควรระบุเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำถาม-คำตอบ และแบบประเมินผลนั้นควรเป็นเครื่องมือที่ให้ผู้ศึกษาสามารถร่วมลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้

3. ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 17 คน ตรวจสอบโครงสร้างของชุดพัฒนาตนเอง และพิจารณา ความเหมาะสมสมขององค์ประกอบทั้งหมดที่ผู้วิจัยวางแผน

4. ปรับปรุงโครงสร้างของชุดพัฒนาตนเองตามความคิดเห็นและขอเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. เขียนรายละเอียดสาระของหน่วยการเรียน
6. รวบรวมจัดทำเป็นชุดพัฒนาตนเองที่สมบูรณ์ เพื่อทดลองหาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองต่อไป
สำหรับการสร้างชุดพัฒนาตนเองในการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 นี้ สามารถแสดงเป็นภาพประกอบได้ดังภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบที่ 2 ขั้นตอนการวิจัยที่ 2 การสร้างชุดพัฒนาตนเองเรื่องการวิจัยในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดสมรรถภาพด้านการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยในขั้นตอนนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดสมรรถภาพด้านการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบบันบารุง แบบทดสอบประจำชุดพัฒนาตนเองและหน่วยการเรียน และชุดพัฒนาเพื่อซ้อมเสริมแต่ละหน่วยการเรียน รายละเอียดของแบบทดสอบแต่ละชุดเป็นดังนี้

1. การสร้างแบบทดสอบบันบารุง มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้วัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเอง โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1.1 จากจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในแต่ละหน่วยการเรียน ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ตารางลำดับ เนื้อหาและความสำคัญ (table of specification) จากนั้นจึงนำมาเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์ ที่กำหนดไว้ ลักษณะข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

1.2 นำข้อสอบแต่ละจุดมุ่งหมายมารวมกันเป็นแบบทดสอบบันบารุง เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเองควบคู่กันไป

1.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบบันบารุงที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาโดยการสุ่ม อย่างง่ายจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 30 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์ หากคุณภาพแบบทดสอบ โดยกำหนดคุณลักษณะของแบบทดสอบเพื่อประเมินตามเกณฑ์ ดังนี้

1.3.1 คำว่าจำแนกแบบทดสอบรายข้อ ใช้คำว่าจำแนกของแบบทดสอบรายข้อ (Index of Sensitivity : S) เป็นเกณฑ์กำหนด โดยมีค่า S ตั้งแต่ 0.20-1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่ดี มีคุณภาพ

1.3.2 คำว่าความเชื่อมั่นแบบอิงเกณฑ์ของแบบทดสอบทั้งฉบับ ใช้วิธีการของโลเวท (Lovett) ถ้ามีค่าสัมประสิทธิ์ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปถือว่าเป็นแบบทดสอบที่มีความเชื่อมั่นสูง

แบบทดสอบบันบารุง นอกจากจะใช้วัดพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้ศึกษาชุดพัฒนาตนเองทั้ง ก่อนและหลังการศึกษาแล้ว ยังเป็นเครื่องมือวัดความรู้ความสามารถเรื่องการวิจัยในชั้นเรียนอีกด้วย ถ้าหากผู้ศึกษารายได้สามารถทำแบบทดสอบได้ตามเกณฑ์ 80/80 ก็ไม่จำเป็นต้องศึกษา ชุดพัฒนาตนเอง แต่หากยังทำคะแนนไม่ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดก็จำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนาจากชุด พัฒนาตนเองนี้

2. การสร้างแบบทดสอบประจำชุดพัฒนาตนเองแต่ละหน่วยการเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้วัด หรือ ประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างหลังจากการศึกษาชุดพัฒนาตนเองแต่ละหน่วยการเรียน เพื่อประเมินตนเองว่าควรจะศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องใด

แบบทดสอบประจำชุดพัฒนาตนเองแต่ละหน่วยการเรียนสร้างขึ้นโดยอาศัยหลักความสัมพันธ์ ระหว่างวัตถุประสงค์ เนื้อหา และข้อสอบตามที่กำหนดไว้ทุกข้อ ลักษณะของข้อสอบเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก สำหรับการสร้าง และการหาคุณภาพแบบทดสอบมีวิธีการ เช่น เดียวกับแบบทดสอบบันบารุง

3. ชุดซ้อมเสริมประจำชุดพัฒนาตนเองแต่ละหน่วยการเรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้กลุ่มตัวอย่าง ศึกษาซ้อมเสริมในส่วนที่ยังทำแบบทดสอบไม่ถูกต้อง โดยให้ศึกษาจนกว่าจะมีความรู้ความเข้าใจ หรือ

สามารถฝึกปฏิบัติตามคำชี้แจงในชุดพัฒนาชุดม сервисได้อย่างถูกต้องจึงจะศึกษาชุดพัฒนาตนเอง ชุดต่อไปได้

ขั้นตอนที่ 4 การหาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การวิจัยขั้นตอนที่ 4 การหาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเอง ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ การหาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองตามเกณฑ์ 80/80 และการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ของคะแนนก่อน และหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเอง

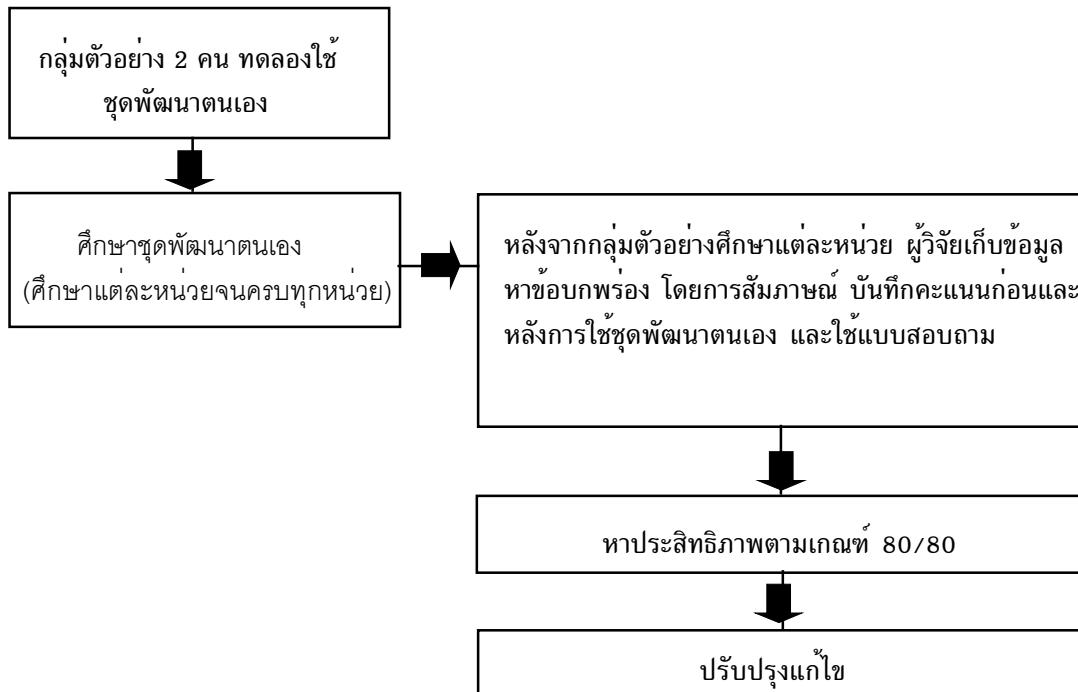
ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยกำหนดขั้นตอนการตรวจสอบประสิทธิภาพ 3 ครั้ง คือ

ครั้งที่ 1 แบบเดียว เป็นการตรวจสอบประสิทธิภาพโดยการนำชุดพัฒนาตนเองให้ครูประจำการ 2 คน เป็นผู้ศึกษา มีการเก็บข้อมูล 3 วิธี สมมพسانกัน คือ 1) สมภาษณ์ผู้ศึกษาถึงความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ ความยากง่ายของเนื้อหา กิจกรรมที่ให้ปฏิบัติ และเวลาที่ใช้ในการศึกษา 2) บันทึกผลของคะแนนทั้งก่อนและหลังเรียนในใบบันทึกคะแนนของผู้ศึกษาแต่ละคน 3) ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดพัฒนาตนเองและหน่วยการเรียน และข้อมูลขอ 2 น้ำมาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

การสร้างแบบมาตราส่วนประมาณค่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 คน ได้แสดงความคิดเห็นต่อชุดพัฒนาตนเองและหน่วยการเรียนใน 2 ลักษณะ คือ แสดงความคิดเห็นต่อความที่สอบตามเพื่อประมาณค่า 4 ระดับ ว่าเห็นด้วยในระดับดีมาก ดี พ่อใช่ หรือควรปรับปรุง และระบุข้อบกพร่องของชุดพัฒนาตนเองในข้อคำถามแบบปลายเปิด ซึ่งข้อคิดเห็นที่ได้ทั้ง 2 ลักษณะ ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไขข้อบกพร่องของชุดพัฒนาตนเองให้มีความถูกต้องมากขึ้น

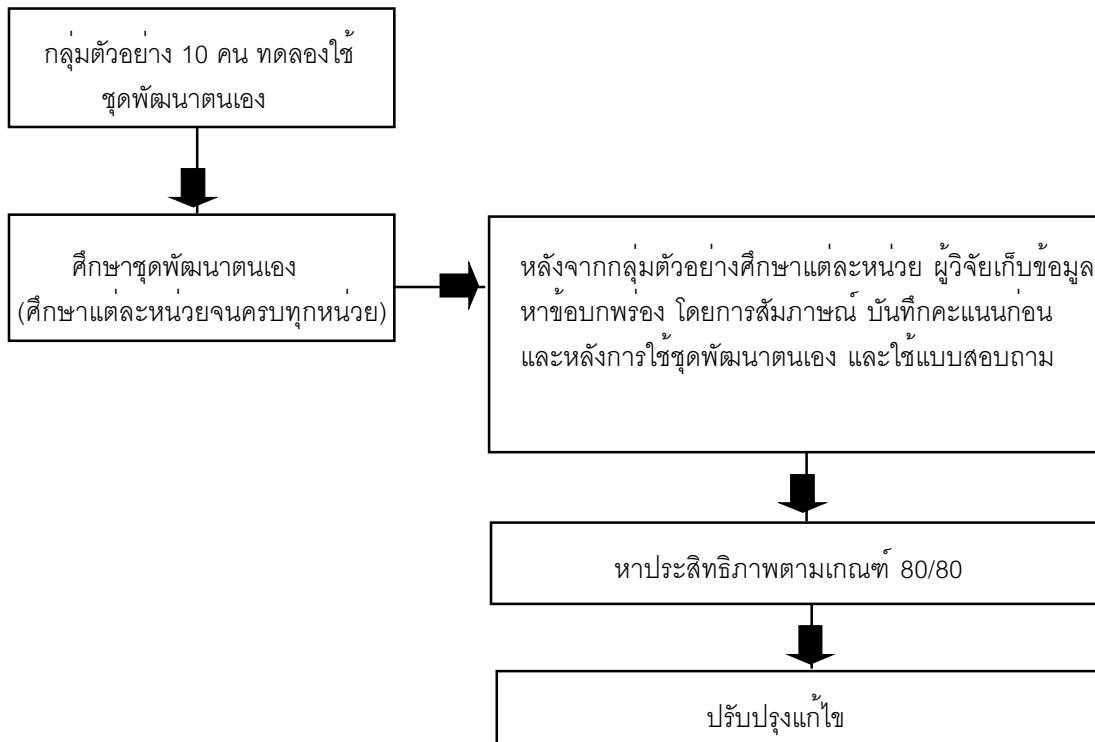
สำหรับขั้นตอนในการทดลองใช้ชุดพัฒนาตนเองครั้งที่ 1 แสดงได้ดังภาพประกอบที่ 3

ภาพประกอบที่ 3 ขั้นตอนการวิจัยที่ 4 การทดลองใช้ชุดพัฒนาตนเองครั้งที่ 1

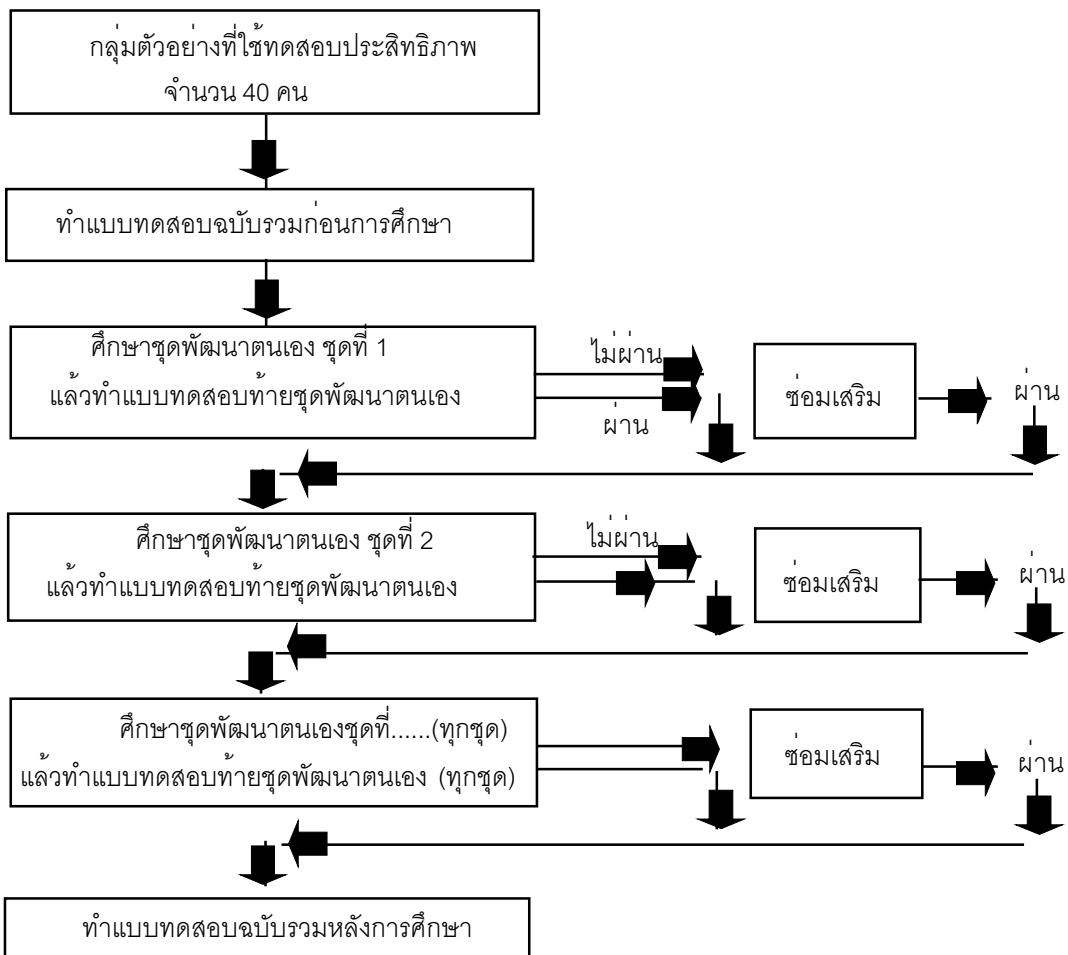
ครั้งที่ 2 แบบกลุ่มย่อย ตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเอง โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ซึ่งเป็นครูประจำการ ผู้วิจัยเก็บรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเหมือนกับครั้งที่ 1 แต่เพิ่มเติมขั้นตอนของการสัมภาษณ์โดยการให้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 10 คน อธิบายหาข้อบกพร่องรวมกัน โดยผู้วิจัยทำหน้าที่บันทึกข้อบกพร่องที่ได้จากการอภิปรายนี้มาปรับปรุงแก้ไข

สำหรับขั้นตอนการทดลองใช้ชุดพัฒนาตนเองครั้งที่ 2 และได้ดังภาพประกอบที่ 4

ภาพประกอบที่ 4 ขั้นตอนการวิจัยที่ 4 การทดลองใช้ชุดพัฒนาตนเองครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3 แบบภาคสนาม ตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเอง โดยนำไปใช้กับกลุ่มทดลองที่เป็นคู่对照 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองและเพื่อตรวจสอบหาข้อกพร่อง สำหรับการปรับปรุงแก้ไข สำหรับขั้นตอนการทดลองใช้ชุดพัฒนาตนเองครั้งที่ 3 แสดงได้ดังภาพประกอบที่ 5

ภาพประกอบที่ 5 ขั้นตอนการวิจัยที่ 4 การตรวจสอบหาประสิทธิภาพชุดพัฒนาตนเองครั้งที่ 3

ตอนที่ 2 การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนก่อน และหลังการใช้ชุดพัฒนาตนเอง

จากการทดลองครั้งที่ 3 ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลการทดสอบก่อนและหลังการใช้ชุดพัฒนาตนเองโดยใช้แบบทดสอบฉบับรวม และจึงนำคะแนนมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติโดยการทดสอบค่าที่ (t-test แบบ dependent samples)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยและพัฒนาชุดพัฒนาตนเอง ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ประเภท คือ

1. **ข้อมูลเชิงคุณภาพ** เป็นข้อมูลที่ได้จากการสังเกต สัมภาษณ์ผู้เรียนในขณะศึกษา และ หลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเอง และการอภิปรายกลุ่มเพื่อหาข้อบกพร่องร่วมกัน เพื่อสืบค้นปัญหาและ อุปสรรคในการใช้ชุดพัฒนาตนเอง นำผลมาวิเคราะห์ ตีความหมาย และสรุปเป็นแนวทาง ในการปรับปรุง

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ

2.1 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับสมรรถภาพการวิจัยในชั้นเรียนด้วยค่าตัวนิความ สอดคล้อง (IOC)

2.2 วิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบฉบับรวม ได้แก่ ค่าอำนาจจำแนกใช้วิเคราะห์แบบอิงเกณฑ์ และหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีของโลเวท์ (Lovett)

2.3 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเอง

2.3.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพชุดพัฒนาตนเองตามเกณฑ์ 80/80

2.3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อน และหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเอง โดย การทดสอบค่าที่ (t-test แบบ dependent samples)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพข้อสอบ

1.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ ใช้วิธีของ Kryspin and Feldluson

1.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ โดยวิธีของโลเวท์ (Lovett)

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ความถี่

2.2 รายละ

3. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเอง

3.1 หาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองตามเกณฑ์ 80/80 จากสูตร E1/E2 (โดย E1 แทนประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E2 แทนประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

3.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนก่อน และหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเอง โดยใช้สูตรการทดสอบค่าที่ (t-test แบบ dependent samples)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ชุดพัฒนาตนเอง เรื่องการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 10 หน่วยการเรียน คือ

หน่วยที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

หน่วยที่ 2 การกำหนดปัญหาการวิจัยในชั้นเรียน

หน่วยที่ 3 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในชั้นเรียน

หน่วยที่ 4 นวัตกรรมทางการศึกษา

หน่วยที่ 5 การออกแบบการวิจัยในชั้นเรียน

หน่วยที่ 6 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน

หน่วยที่ 7 การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในชั้นเรียน

หน่วยที่ 8 การเขียนโครงร่างการวิจัยในชั้นเรียน

หน่วยที่ 9 การเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

หน่วยที่ 10 การเผยแพร่ และการใช้ประโยชน์ผลงานการวิจัยในชั้นเรียน

2. แบบทดสอบฉบับรวมมีจำนวน 50 ข้อ โดยมีคุณภาพ ดังนี้

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (S) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.86 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ 0.20 ขึ้นไป แสดงว่าข้อสอบมีคุณภาพ

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยวิธีของโลเวท์ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.70

3. การหาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

3.1 การหาประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเอง โดยการนำไปทดลองใช้ เพื่อพัฒนาให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้เป็นครูประจำการ ผลการทดลองพบว่า

3.1.1 การทดลองแบบเดี่ยว ใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 คน ประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองเป็น

68.18/71

3.1.2 การทดลองแบบกลุ่มย่อย ใช้กลุ่มตัวอย่าง 4 คน ประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองเป็น

77.92/81.50

3.1.3 การทดลองแบบภาคสนาม ใช้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน ประสิทธิภาพของชุดพัฒนาตนเองเป็น 80.30/80.80

3.2 การทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนก่อน และหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเอง พบรากะแคนหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเองสูงกว่าระดับก่อนการศึกษาชุดพัฒนาตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

ในการอภิปรายผลนี้ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพชุดพัฒนาตนเอง เวิ่งการวิจัยในชั้นเรียนที่ได้เป็น 80.30/80.80 ซึ่ง เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้คือ 80/80 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (80 ตัวแรก) สูง กว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจาก การวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของครูมาก เพราะตาม พระราชนบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อพัฒนา ผู้เรียน ตลอดจนวิธีการศึกษาชุดพัฒนาตนเองนี้มีจำกัดระยะเวลา และสถานที่ในการศึกษา แต่ขึ้นอยู่ กับสภาพความพร้อมของผู้เรียน ซึ่งพร้อมเมื่อได้เจ็งค้อยลง มีศักยภาพ ปัจจัยเหล่านี้เองจึงส่งผลให้ผล สัมฤทธิ์ระหว่างเรียนสูงขึ้น ส่วนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนหรือประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (80 ตัวหลัง) สูง กว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการศึกษาชุดพัฒนาตนเอง ผู้ศึกษาสามารถทำความ เข้าใจ และตรวจสอบผลการศึกษาได้เป็นระยะ ๆ และยังผ่านกระบวนการขอรับบริการที่ ทำแบบทดสอบทาย ชุดพัฒนาตนเอง และชุดพัฒนาเพื่อขอรับบริการตามลำดับ ซึ่งกระบวนการศึกษาในลักษณะนี้เป็นการ เปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาได้ประเมินความก้าวหน้าของตนเอง โดยอาศัยข้อมูลย้อนกลับอย่างเป็นระบบ ซึ่ง ส่งผลให้ผลการศึกษาหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเองพัฒนาสูงขึ้น

2. คะแนนหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเองสูงกว่าคะแนนก่อนการศึกษาชุดพัฒนาตนเอง ซึ่ง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก การศึกษาชุดพัฒนาตนเอง ผู้ศึกษาจะต้องทำความเข้าใจ แนวคิด วัตถุประสงค์ และเนื้อหาอย่างละเอียด แล้วจึงทำแบบประเมินผลตนเอง ทำแบบทดสอบทาย ชุดพัฒนาตนเอง และชุดพัฒนาเพื่อขอรับบริการตามลำดับ ซึ่งกระบวนการศึกษาในลักษณะนี้เป็นการ เปิดโอกาสให้ผู้ศึกษาได้ประเมินความก้าวหน้าของตนเอง โดยอาศัยข้อมูลย้อนกลับอย่างเป็นระบบ ซึ่ง ส่งผลให้ผลการศึกษาหลังการศึกษาชุดพัฒนาตนเองพัฒนาสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูประจำการ หรือผู้ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

1.2 ผู้ที่นำชุดพัฒนาตนเองนี้ไปใช้ศึกษาควรมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่ดูคำตอบก่อน และ ปฏิบัติตามคุณมีอย่างเคร่งครัด

1.3 ผู้ศึกษาควรมีเวลาเพียงพอในการศึกษาและหน่วยการเรียน เพื่อที่จะได้ทำกิจกรรมให้แล้ว เสร็จก่อนที่จะศึกษาในหน่วยต่อไป

1.4 กระบวนการนำชุดพัฒนาตนเองนี้ไปใช้ อาจจะพิมพ์แยกเนื้อหาออกเป็นชุดละ 1 แผ่น เพื่อความ สะดวกและง่ายใจในการศึกษา อีกทั้งควรให้ความสำคัญกับการออกแบบรูปเล่ม ภาพประกอบ และตัว ອักษรที่ใช้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะทำให้การศึกษาชุดพัฒนาตนเองได้ผลดี เช่น สื่อ กิจกรรมการเรียน เป็นต้น

2.2 ความมีการสร้างชุดพัฒนาตนเองให้อยู่ในลักษณะของคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เพื่อ ให้น่าสนใจยิ่งขึ้น

2.3 ความมีการศึกษาการติดตามผลผู้ศึกษาชุดพัฒนาตนเอง ว่าจะสามารถนำไปปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนได้มากน้อยเพียงใด หรือมีปัญหา อุปสรรคอะไรบ้าง เพื่อที่จะหาทาง ช่วยเหลือต่อไป

บรรณานุกรม

- โควิน คลังแสง. (2536). การสร้างชุดพัฒนาตนเอง เรื่องเทคนิคการจูงใจในการทำงานสำหรับผู้บริหารวิชาการในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา. บริษัทญาณิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- นาพร สิงห์ต. (2531). การพัฒนาชุดการสอนรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพทางการวิจัยสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ. บริษัทญาณิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญธรรม ศรีสะคาด. (2541). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวิรยาสาสน์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2540). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- บุญมี พันธุ์ไทย. (2540). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : แสงจันทร์การพิมพ์.
- ผดุง พรหมมูล. (2537). การสร้างชุดพัฒนาด้วยตนเอง เรื่องมนุษยสัมพันธ์สำหรับหัวหน้าภาควิชาในสถาบันราชภัฏ. บริษัทญาณิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ผ่องพรวน ตระยมคงกุล. (2543). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พวงวัฒน์ ทวีวัฒน์ (2538). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไฟศาล ห่วงพาณิช. (2531). วิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวิรยาสาสน์.
- วิชัย วงศ์ใหญ่ (ม.ป.ป.). การสร้างชุดการเรียนด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาชีวราษฎร์ผลเรือน สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- วิชาการ, กรม. (2531). การวิจัยในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- วิโรจน์ สารัตนะ. (2532). การพัฒนาชุดฝึกด้วยตนเองเรื่องการวางแผนการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา. บริษัทญาณิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สมหวง อัศวกุล. (2537). เอกสารประกอบการสอนวิชาความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย. นครวมสีมา : ภาควิชาทดลองและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครราชสีมา.
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ. (2540). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เดย়งเช়িং.

- สุวิมล วงศานิช. (2544). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยอักษร.
- อภิเชษฐ์ ฉิมพลีสววรค์. (2540). การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงคุณภาพการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตะแบกงาม จังหวัดนครสวรรค์.
- วิทยานิพนธ์ ศช.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทุมพร จำรมาน. (2537). การวิจัยของครู. ม.ป.ท.
- Best, John W. (1977). Research in Education. 3 rd. ed. New Jersey : Prentice-Hall Inc.
- Kerlinger, Fred N. (1986). Foundations of Behavioral Research. 3 rd. ed. Tokyo : CBS College Publishing.
- Koul, Ikerh. (1984). Methodology of Educational Research. New Delhi : Vikas Publishing House Private Ltd.
- Mayer, G. Rex. (1984). Modules : From Design to Implementation. Singapore : The Columbo Plan Staff College Technician Education, 1984.
- Wiersma, William. (1986). Research Methods in Education : An Introduction.
Boston: Allyn and Bacon, Inc.
